

אני כותבת לך כאן כמה דברים כדי שאם תרצי להיזכר הם כאן רשומים לך:

- דוד גר בארצות הברית כ- 26 שנים, משנת 1990. הוא נשוי לפיליס ויש להם את יונתן הנכד שלך שעכשיו לומד באוניברסיטה גיאולוגיה. הוא עכשיו לומד שנה אחרונה, ואחרי השנה הזו יסיים את התואר הראשון ויתחיל לעבוד בתחום. הוא יחפש עבודה בארצות הברית.
- דוד בא לבקר בארץ כמה שהוא יכול. הוא אוהב אותך ורוצה לראות אותך כמה שיותר. אתם מדברים בטלפון לפחות פעם בשבוע, ולפעמים יותר. הוא שמח שאת מתקשרת אליו, והכי נוח לדבר איתו בסופשבוע, או בכל יום אחר אחרי השעה 14:00 זמן ישראל, כאשר בארצות הברית השעה 07:00 בבוקר בשעון של ארצות הברית. הפרש השעות בין המדינות הוא 7 שעות.
- אלי בת 13, היא עכשיו בבית ספר, אחרי בית ספר היא אוכלת ארוחת צהריים ועושה שיעורים. ואח"כ היא בדרך כלל הולכת לחברות. גו' וניר גדלו וכל אחד מתפתח בעולמו
- אני שרונה הבת שלך, עבדתי עד עכשיו בהרצליה ונסעתי הרבה על הכביש. החלטתי לחפש עבודה שיותר קרובה לבית, ולכן אני אתחיל לעבוד השבוע ביום שני בתאריך 29.12.2016 בקיבוץ מענית בחברה ששמה רם אפ, שמייבאת לארץ מלגזות שהן מכונות שמרימות לגובה דברים כבדים, מכל מיני סוגים ומוכרת לצבא ולהרבה חברות גדולות בארץ.
- אני באה לבקר אותך מתי שאני יכולה. אני מאוד אוהבת אותך. אחרי העבודה אני בדרך כלל הולכת לחברים וחברות שלי באזור בפרדס חנה, בחדרה ובזכרון.
- חנה אחות שלך גרה בבית העמק, ואתן מדברות בטלפון מדי פעם.
- דוד פיליס ויונתן, ואני שרונה ואלי אנחנו המשפחה הקרובה שלך, אנחנו מאוד אוהבים אותך אבל כל אחד מאיתנו חי את החיים שלו, הולך בבוקר לעבודה, חוזר בערב הולך לחברים ועוסק בעניינים שלו, ואחנו באים לבקר אותך מתי שאנחנו יכולים כי את מאוד חשובה לנו. אנחנו מבקשים שתביני שאנחנו לא יכולים להיות כל הזמן איתך כי יש לנו עיסוקים משלנו ואת החיים שלנו שאנחנו מנהלים באופן עצמאי, וכאשר אנחנו יכולים אנחנו שמחים לבוא ולהיות איתך ביחד.

